

Illustrierte Musikgeschichte. Eine Präsentation für nordische Länder erschienen 1897-1905

Autoren: Hortense Panum , William Behrend Mit: Adolf Lindgren , Valentin Wilhelm Hartvig Huitfeldt Siewers

1038

Danske udøvende Musikere.

Skønhed var hans Styrke og Ejendommelighed. — Men endnu medens Anton Rée stod i sit fulde Ry, fik han farlige Medbejlere, der snart fordunklede ham. Hans egen Elev August Winding overtraf ham i Spilleets Beandethed og Foredragets Varme, og Edmund Neupert bragte med en mere moderne Storstiletthed, en Plastik, Bredde og Kraft (indtil det robuste) i Spil og Foredrag, som var ukendt herhjemme. Forholdet mellem

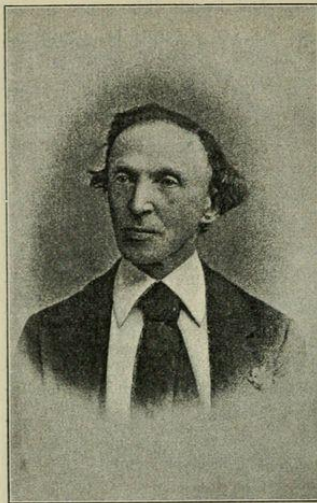

Fig. 334. Anton Rée.

de tre Klaverkunstnere karakteriseres ikke ilde derigennem, at Anton Rée foretrak Beethovens *C-moll*-Koncert, medens Aug. Winding med Forkærlighed spillede samme Mesters *G-Dur*-Koncert og Edv. Neupert hans *Es-Dur*-Koncert. Neupert (om hvem iøvrig henvises til Kap. *Musiken i Norge*) fik i de tolv Aar han virkede her (1868—80), en afgørende Indflydelse paa Klaverspilleets Udvikling. Som Lærer ved Musikonservatoriet, hvor han afløste Ant. Rée, blev han Vejleder for en stor Del af den yngre Slægt af Musikere og øvede ved sit genialt anlagte Spil og udprægede Personlighed en ikke ringe Indflydelse paa sine Elever, vistnok ogsaa paa dem, der ikke direkte uddannede sig som Virtuoser. Blandt disse sidste kan særlig fremhæves Siegfred Langgaard (f. 1852), Ove Christensen (f. 1856) og Fritz Schousboe (1857—1898). — Af de endnu virkende Klaverspillere er flere omtalte i deres Egenskaber af Kom-

ponister (V. Bendix, Schytte, Glass), til disse kunde endnu føjes Navne som: Agnes Adler, Johanne Stockmarr og Anton Hartvigson (der har skabt sig en Specialitet i Klaverforedrag med mundtlig Forklaring), uden at Rækken af talentfulde danske Pianister dog dermed er udtømt.

Foran er omtalt de ældste danske Violinvirtuoser Peder Lem og Wexschall, foruden at Begavelse som George Gerson, Tiemroth o. a. er nævnte. Den moderne danske Violinskole skyldes imidlertid saa godt som udelukkende én Mand: Valdemar Toft (f. 1832), der som Elev af Spohr bragte det bredt sangbare, glimmerfri Spil til Ære og Værdighed herhjemme, og som foruden at være en fortræffelig Primarius navnlig i Kammermusik (i lang Tid en fremtrædende Støtte for *Musikforeningen*), udviklede ualmindelige og lige til hans sene Alder vedvarende Lærerævnner. Af Toftes talrige Elever er flere nævnt foran (saaledes Komponisterne Fini Henriques og Axel Gade).

Andre fremtrædende Violinister af hans Skole er Anton Svendsen, Fr. Hilmer og Ludvig Holm.

En lignende Stilling som Toftes har F. A. Chr. Rüdinger (f. 1838) indtaget for Violoncellspilleets Vedkommende; jævnsides med ham har den fremragende Violoncellist Franz Neruda (f. 1843 i Brünn) virket, der ikke mindst har

Übersetzung eines Ausschnitts: Aston Rée wurde Supervisor für einen großen Teil der jüngeren Generation von Musikern und durch seinem genialen geübten Landschaftsspielen und seine verschiedene Persönlichkeit übten er nicht wenig Einfluss auf seine Schüler aus. Diejenigen, die sich nicht verweigerten wurden direkt als Virtuosen ausgebildet. Unter diesen kann besonders hervorgehoben werden Siegfred Langgaard (* 1852), Ove Christensen (* 1856) und Fritz Schousboe (1857—1898).